

Bir Tebessüm Vurulur Şakaklarından

– ADEM EFİLOĞLU · 28 Aralık 2015

Duyuyor musun
Adını unuttuğumda hatırlatır mısralar
Bir şiire sonsuz diye yazsam ismini
Rengine boyanır dağlar
Tur dağı aşkına ağlar
İçimde ki boşluğa adanan gözlerin
O karanlık kuyuya
Umutsuz düşer...

Duyuyor musun
Adın dudaklarıma mıhlanan haram
Günah kelimeleri elediğimiz sözlükte.
Elma bahçesi değildir yüreğimiz
Ben Âdem değilim aşka
Nede sen Havva
Bu yüzden
Susarız yeminlere inat
Susarız
Susmalara...

Duyuyor musun
Tebessüm kokardı sokaklarımız
Sen en turuncu gülümsemeni bırakırdın
Ben karanlık düşlere nazire edip
Alnımda ki derin çizgiye
Susuz çiçekler bırakarak
Parmaklarımın arasında döndürürdüm evreni
Ellerimizde öldü mevsim çiçekleri
Düşe kalka arşınladığımız kaldırımlarda...

Duyuyor musun

Gözlerine baktığımda
Salınan başaklar gibi salınır saçların
Ellerimde sırlıklam akşamsefaları
Kokun miski amber olur boğazımda
Sarılır Ağrı olur kollarım
Dört mevsim zemheri olup sana yağarım...

Duyuyor musun
Bir tebessüm vurulur şakaklarından
Sessizce ağlar şehirler
Dilimizde bir yudum isyan
Sabahları gözyaşına boyarız
Aşk ölümü sevdi diye...

Âdem Efiloğlu